

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคกลาง โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง และขนาด 10 เตียง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข เขตภาคกลาง จำนวน 39 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 888 คน (ทำเนียบโรงพยาบาลและสถิติสาธารณสุข 2543 - 2544, 2543)

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตรของ ยามานะ (Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540, หน้า 71) ดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อระดับความมั่นยำสำคัญเป็น .05

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง
เท่าที่ยอมรับได้ ในที่นี้กำหนดไว้ 5 %

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{888}{1 + (888 \times 0.05^2)}$$

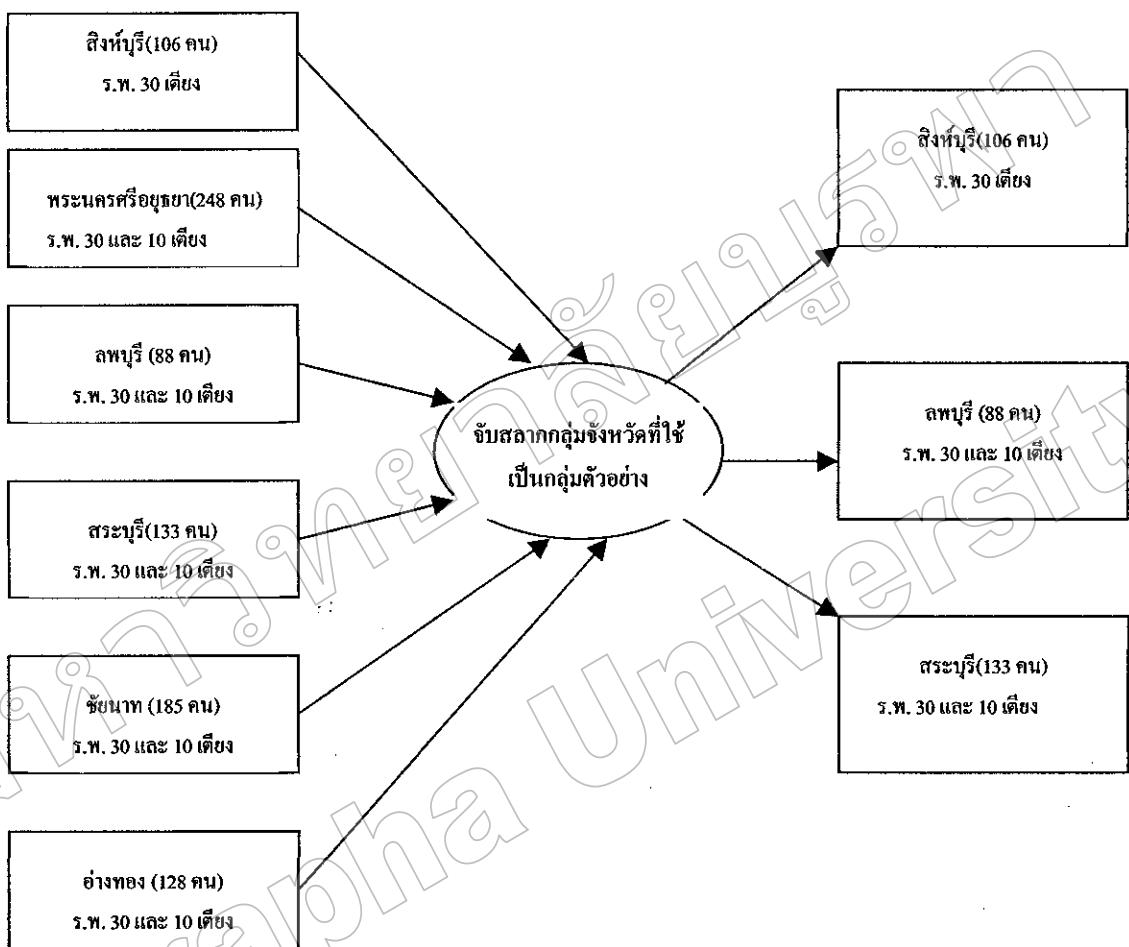
$$= 275.78$$

ผลการคำนวณ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัย มีวิธีดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลชุมชน เขตภาคกลาง ดังแสดงในภาพที่ 2

จำนวนประชากรในการวิจัย

พยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 3 แสดงการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของพยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่าง ไว้ ดังนี้ คือ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคกลาง ระหว่างที่ทำการศึกษาวิจัย ไม่อยู่ในระหว่างลาศึกษาต่อ หรือเข้ารับการฝึกอบรมใด ๆ โดยผู้วิจัยดำเนินการคิดต่อ กับพยาบาลหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จำนวน 17 แห่ง ด้วยตนเอง เพื่อขอรายชื่อของพยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการสั่งแบบสอบถาม ให้แก่พยาบาลวิชาชีพด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้โดยได้แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามการแบ่งเขตจังหวัด และกำหนดให้ประชากรในทุก ๆ จังหวัดมีคุณสมบัติเหมือนกัน คือ เป็นพยาบาลวิชาชีพ

ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลชุมชนขนาด 30 เตียง และ 10 เตียง เมื่อปี ๗๐ กันในทุกจังหวัด ซึ่งสามารถแบ่งประชากรออกตามกลุ่มจังหวัด ได้ ๖ กลุ่มจังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง ศรีสะเกษ และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากจากรายชื่อจังหวัด ซึ่งพยาบาลวิชาชีพกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพจากจังหวัดสิงห์บุรี มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 106 คน จังหวัดลพบุรี มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 88 คน และจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 133 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งสิ้น 327 คน ซึ่งมีจำนวนมากกว่าจำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณตามสูตรของ ยามาเน (Yamane, 1973 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ๒๕๔๐, หน้า 71) แต่เพื่อเป็นการลดความคลาดเคลื่อนของการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยจึงประสงค์ทำการศึกษาวิจัยครั้งนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาทั้งหมดจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งรายละเอียดของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงไว้ในตาราง ๑

ตารางที่ ๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลชุมชน เขตภาคกลาง

โรงพยาบาล	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
จังหวัดสิงห์บุรี		
๑. โรงพยาบาลค่ายบางระจัน	106	25
๒. โรงพยาบาลท่าช้าง		25
๓. โรงพยาบาลบึงกาฬ		29
๔. โรงพยาบาลพรหมบุรี		28
๕. โรงพยาบาลท่าหลวง		24
๖. โรงพยาบาลกำแพงเพชร		24
๗. โรงพยาบาลท่าศาลา		23
๘. โรงพยาบาลลพบุรี		14
๙. โรงพยาบาลหนองม่วง		21
๑๐. โรงพยาบาลโภคาเรณ		17
๑๑. โรงพยาบาลสารภี		13

ตารางที่ 1 (ต่อ)

โรงพยาบาล	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
จังหวัดสระบุรี	133	133
1. โรงพยาบาลคอนพุด	13	13
2. โรงพยาบาลบ้านหมื่น	18	18
3. โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย	17	17
4. โรงพยาบาลวังน้ำว้าสหธรรม	15	15
5. โรงพยาบาลวิหารแดง	20	20
6. โรงพยาบาลเส้าไห้	17	17
7. โรงพยาบาลหนองแขวง	18	18
8. โรงพยาบาลหนองโคน	15	15
รวม	327	327

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การทำงาน เป็นทีม และวัฒนธรรมองค์กรกับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยสาระ สำคัญ 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับอายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน หน่วยงานที่กำลังปฏิบัติงานในกลุ่มงานการพยาบาลระหว่างที่ทำการศึกษาวิจัย ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัย สร้างขึ้นเองโดยใช้แนวคิดทฤษฎี อีกซ์ และทฤษฎี วาย ของ แมคเกรગอร์ (McGregor, 1966) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 18 ข้อ มีเนื้อหาเกี่ยวกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 3 ข้อ เจตคติที่มีต่องานของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 7 ข้อ พฤติกรรมที่แสดงออกในการปฏิบัติงาน จำนวน 8 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ให้ผู้ตอบ แบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ (100%)
มีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง บ่อยครั้ง (75%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง นาน ๆ ครั้ง (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง เพียงเล็กน้อย (25%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนี้ไม่ตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติหรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลย (0%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การให้คะแนน ข้อคำถานที่มีความหมายทางบวก ข้อคำถานที่มีความหมายทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
-------------------	-------------	-------------

เห็นด้วย	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
----------	-------------	-------------

เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
-----------------	-------------	-------------

ไม่เห็นด้วย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
-------------	-------------	-------------

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน
----------------------	-------------	-------------

การแปลผล

การแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่ 1 ถึง 5 มาเป็นระดับของ

พฤติกรรมการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับต่ำสุด ถึงระดับสูงสุด 5 ระดับ

โดยแปลความหมายของคะแนน ดังต่อไปนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2538, หน้า 117)

คะแนนเฉลี่ย ความหมาย

4.50 – 5.00	พยาบาลวิชาชีพแสดงพฤติกรรมแบบ Y อยู่ในระดับสูงมาก
-------------	--

3.50 – 4.49	พยาบาลวิชาชีพแสดงพฤติกรรมแบบ Y อยู่ในระดับสูง
-------------	---

2.50 – 3.49	พยาบาลวิชาชีพแสดงพฤติกรรมแบบ Y อยู่ในระดับปานกลาง
-------------	---

1.50 – 2.49	พยาบาลวิชาชีพแสดงพฤติกรรมแบบ Y อยู่ในระดับต่ำ
-------------	---

1.00 – 1.49	พยาบาลวิชาชีพแสดงพฤติกรรมแบบ Y อยู่ในระดับต่ำมาก
-------------	--

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยใช้แนวคิดของแทปเพน (Tappen, 1995) เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 20 ข้อ

คุณสมบัติของทีม	จำนวน	5	ข้อ
วัดถูประسنก์ของทีม	จำนวน	5	ข้อ
ภาวะผู้นำของทีม	จำนวน	5	ข้อ
หน้าที่ของทีม	จำนวน	5	ข้อ
ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปีด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้			

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงสม่ำเสมอเป็นประจำ (100%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงอยครั้ง (75%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง เพียงครั้งเดียว (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงเพียงเล็กน้อย (25%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนี้ไม่ตรงกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติหรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลย (0%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลผล

การแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่ 1 ถึง 5 มาเป็นระดับการรับรู้การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับต่ำสุด ถึงระดับสูงสุด 5 ระดับ โดยแปลความหมายของคะแนน ดังต่อไปนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2538, หน้า 117)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับสูงมาก
3.50 – 4.49	การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับสูง
2.50 – 3.49	การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับต่ำ
1.00 – 1.49	การทำงานเป็นทีมของพยาบาลวิชาชีพ อยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของโรงพยาบาล

ชุมชน ใช้ทฤษฎีของ คุกและลาร์ฟเฟอร์ที (Cook & Lafferty, 1989) ซึ่ง อัญชลี วิสิทธิ์วงศ์ (2539) สร้างไว้ 3 ลักษณะ คือ ลักษณะสร้างสรรค์ (constructive styles) ลักษณะตั้งรับ-เมื่อยา (passive-defensive styles) และลักษณะตั้งรับ-ก้าวร้าว (aggressive-defensive styles) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับคือ 0.96 ใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษา วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ จึงเลือกมาเฉพาะข้อคำถามที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามจำนวน

16 ข้อ ได้แก่

มิติที่ 4 มิติที่ 5 มิติที่ 6 มิติที่ 7 มิติที่ 8	จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน	จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน	จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน จำนวน
มิติที่ 4 มิติที่ 5 มิติที่ 6 มิติที่ 7 มิติที่ 8	4 4 5 3	4 5 3	4 5 3

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึก เป็นพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง (75%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึก เป็นพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพียงครั้งเดียว (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึก เป็นพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพียงครั้งเดียว (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึก เป็นพอดี gramm และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จริงเพียงเล็กน้อย (25%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนี้ไม่ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลย (0%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลผล

การแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่ 1 ถึง 5 มาเป็นระดับการรับรู้ วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล ตั้งแต่ระดับต่ำสุด ถึงระดับสูงสุด 5 ระดับ โดยแปลความหมายของคะแนน ดังต่อไปนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2538, หน้า 117)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในระดับสูงมาก
3.50 – 4.49	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในระดับสูง
2.50 – 3.49	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในระดับต่ำ
1.00 – 1.49	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ของกลุ่มงานการพยาบาล อยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้การเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน ชี้รัตนฯ ลือวนิช (2539) สร้างขึ้นจากแนวคิดโครงสร้างอำนาจของแคนเตอร์ (Kanter, 1977) โดยผู้วิจัยได้เลือก ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ได้ข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 15 ข้อ จาก 45 ข้อ ดังนี้

1. ค้านการได้รับอำนาจ	จำนวน	9	ข้อ
1.1 การได้รับข้อมูลข่าวสาร		4	ข้อ
1.2 การได้รับการส่งเสริมสนับสนุน		3	ข้อ
1.3 การได้รับทรัพยากร		2	ข้อ
2. ค้านการได้รับโอกาส	จำนวน	6	ข้อ
2.1 การได้รับความก้าวหน้าในงาน		2	ข้อ
2.2 การได้รับการเพิ่มพูนความสามารถและทักษะ		2	ข้อ

2.3 การได้รับการยกย่องเชิดชูและการยอมรับ

2

ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก เป็นพุทธิกรรมและเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นสมบูรณ์เป็นประจำ(100%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 5 คะแนน
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก เป็นพุทธิกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ่อยครั้ง (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก เป็นพุทธิกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพียงครั้งเดียว (50%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก เป็นพุทธิกรรมและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเพียงเล็กน้อย (25%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึก หรือความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเลย (0%) มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การแปลผล

การแปลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม ตั้งแต่ 1 ถึง 5 มาเป็นระดับของการรับรู้ การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของพยาบาลวิชาชีพ ตั้งแต่ระดับต่ำสุด ถึงระดับสูงสุด 5 ระดับ โดยแปลความหมายของคะแนน ดังต่อไปนี้ (ประกอง บรรณสูตร, 2538, หน้า 117)

คะแนนเฉลี่ย

การแปลคะแนน

- 4.50-5.00 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของโรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับสูงมาก
- 3.50-4.49 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของโรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับสูง
- 2.50-3.49 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของโรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50-2.49 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของโรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับต่ำ
- 1.00-1.49 การเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของโรงพยาบาลชุมชน อยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยงของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยอาจารย์ประจำภาควิชานมุขยศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน พยานาลวิชาชีพหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลสุขุมวิท ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 2 ท่าน อายารย์พยาบาลซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชารบริหารการพยาบาล 2 ท่าน และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ เกณฑ์ในการให้คะแนน โดยพิจารณาปรับแก้ไขเครื่องมือจากประเด็นข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ใน 5 ท่านที่มีความคิดเห็นสอดคล้องตรงกันในเรื่องเนื้อหา ภาษาที่ใช้และเกณฑ์ในการให้คะแนน จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. การหาความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 5 ที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับพยานาลวิชาชีพที่มีลักษณะเหมือนกันลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในโรงพยาบาลโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และโรงพยาบาลบ้านแพะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาก (Cronbach's coefficient alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดแต่ละฉบับ ดังต่อไปนี้

แบบวัดพฤติกรรมการปฏิบัติงาน

ได้ค่าความเที่ยง 0.76

แบบวัดการทำงานเป็นทีม

ได้ค่าความเที่ยง 0.93

แบบวัดนิรនธรมองค์การแบบสร้างสรรค์

ได้ค่าความเที่ยง 0.96

แบบวัดการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน

ได้ค่าความเที่ยง 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการพัฒนาวิทยาลัย ไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาลสุขุมวิท 17 แห่ง พร้อมแบบสอบถาม 1 ชุด

2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อหัวหน้ากลุ่มงานการพยาบาลของโรงพยาบาลแต่ละแห่งด้วยตนเอง เพื่อเชื่อมต่อแบบสอบถาม การวิจัยและความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมแจ้งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

3. ดำเนินการ ส่งหนังสือพร้อมแบบสอบถามจำนวน 327 ฉบับ ไปให้หัวหน้ากลุ่มงาน การพยาบาลในโรงพยาบาลแต่ละแห่งด้วยตนเอง และดำเนินการการเก็บแบบสอบถามโดยผู้วิจัย เป็นผู้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเองให้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 323 ฉบับ คิดเป็น 98.78 % ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการโทรศัพท์ติดต่อและเดินทางไปขอรับแบบสอบถามคืนจากพยาบาลวิชาชีพ ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนเพิ่มมาจำนวน 3 ฉบับ สรุปอีก 1 ฉบับนั้นไม่ได้รับการติดต่อกลับจากพยาบาลวิชาชีพจึงไม่สามารถนำกลับมาวิเคราะห์ข้อมูลได้และเมื่อนำแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วพบว่า แบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับกรอกข้อมูลไม่ครบถ้วน จึงไม่สามารถนำแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับที่ได้รับคืนมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล พนวณวิธีแบบสอบถามที่ตอบคำตามครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 323 ฉบับ คิดเป็น 100%

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) for Windows ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสรุปคุณภาพ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน และหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในปัจจุบัน ด้วยสถิติความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีม วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์และการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีม และวัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ กับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) (r) แล้วทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ดังนี้ (ประคง กรณัณฐ์, 2538, หน้า 111)

ค่าระหว่าง ± 0.70 ถึง ± 1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าระหว่าง ± 0.30 ถึง ± 0.69 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค่าระหว่าง ± 0.00 ถึง ± 0.29 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวทำนายที่ดีในการทำงานการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของพยาบาลวิชาชีพ โดยการวิเคราะห์ การลดดอypหุคณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)